COLLEGA'S EN ERVARINGSDESKUNDIGEN GEVEN ANTWOORD OP DILEMMA'S UIT DE PRAKTIJK

Terug naar rust, reinheid en regelmaat?

In de woonvoorziening waar ik werk zijn we de laatste paar jaar druk bezig geweest om ons meer te richten op het welzijn van de bewoners. Dat was voor veel collega's van de 'oude stempel' niet eenvoudig. Rust, reinheid en regelmaat werden jarenlang heel belangrijk geacht voor mensen met dementie. Maar na scholing in persoonsgerichte zorg en gesprekken met de familie over de kwaliteit van leven van 'onze' bewoners, werden zelfs mijn meest argwanende collega's enthousiast. Omdat je de bewoners zag opbloeien. Maar nu heeft COVID-19 roet in het eten gegoooid. Alle aandacht gaat uit naar zorg, hygiëne en besmetting voorkomen en ik heb het gevoel dat alle inspanningen voor niets zijn geweest. Wanneer ik probeer activiteiten op te pakken waaraan bewoners plezier beleven, word ik meteen op de vingers getikt. Ik neem COVID-19 niet serieus en breng bewoners en collega's in gevaar. Maar ik zie dat de bewoners tekortkomen. Wat kan ik doen?

Sinds half maart jl. is kwaliteit van leven in de dementiezorg vernauwd tot 'niet ziek worden door COVID-19'. Maar wat als we bij een behoefte of wens weer 'Ja, het kan' als uitgangspunt nemen, met 'Hoe kan dit veilig?' als directe vervolgvraag? Veilige randvoorwaarden vaststellen en weer in gezamenlijkheid beslissingen nemen: bij ons hebben we het uitgeprobeerd en het blijkt te kunnen. Dus ga dat gesprek aan en kijk naar de maatregelen die nodig zijn om ieders veiligheid te waarborgen. De angst voor besmetting neem je zo niet helemaal weg. Maar de blijdschap en de opluchting weer gehoor te kunnen geven aan de individuele stem van cliënt en naasten maakt veel goed!

*Mirjam Bezemer, specialist
ouderengeneeskunde*

Bij de dreiging van zo'n ongrijpbaar monster als COVID-19 grijpen mensen terug op vastigheden en vertrouwde structuur. Terwijl de ernst van de situatie geen plezier verbiedt! Sterker nog: de afwezigheid van bezoek van buiten maakt de wenselijkheid van sociale interactie binnen de woonvoorziening juist groter. Zeker nu de dreiging niet meer acuut is, wordt het noodzakelijk

de krampachtigheid los te laten. Je zult moeten gaan praten als Brugman om je collega's te helpen de teugels te laten vieren. Loslaten is voor sommige mensen een hele klus, maar nu de ergste crisis voorbij is moeten we weer verder met het leven.

Dorothea Touwen, ethica

Ik zou mijn collega's willen vragen mee te denken hoe we welzijn weer op één kunnen zetten, rekening houdend met de geldende maatregelen. Want als corona ergens ook een litteken achterlaat, is het wel op welzijnsgebied. Kijk samen terug op wat de aandacht voor welzijn in de pre-COVID-19-tijd de bewoners én ons als zorgmedewerkers heeft opgeleverd. En ga de uitdaging aan om welzijn en veiligheidsmaatregelen samen te laten gaan, nu en in de toekomst!

*Kirsten Gruijters, coördinator
welzijn*

Rust, reinheid en regelmaat of cliënt in regie en beleavingsgerichte zorg – is het echt zo absoluut? Kies je voor het een, dan valt het andere af? We weten dat mensen met cognitieve problemen behoefte hebben aan prikkeldosering en structuur. Maar passende dagbeste-

ding is eveneens van groot belang. De uitdaging is beide 'werelden' beter op elkaar af te stemmen en dat is belangrijk in iedere context. Pas dan is er sprake van kwalitatieve zorg.

Riët Daniël, gezondheidszorgpsycholoog en seksuoloog

Het is een normale reflex om in een stressvolle situatie terug te vallen op oude routines. Dus dat teruggrijpen op die zo lang gepredikte zorg, hygiëne en veiligheid is begrijpelijk. Dan lijkt het misschien even of alle inspanningen voor niets zijn geweest, maar als het jou en je leidinggevende lukt je collega's van deze reflex bewust te maken is er veel gewonnen. Dan zijn jullie je in elk geval bewust van het risico, ook in mogelijke toekomstige stressvolle perioden. Als je maar in gesprek blijft en elkaar nu geen verwijten gaat maken. Dat is het belangrijkste. En van daaruit gezamenlijk kijken naar wat wél kan in de snel veranderende situatie.

*Bernadette Willemse, bestuurder
woonzorgboerderij*

SAMENSTELLING FRANS HOOGEVEEN EN HUGO VAN WAARDE